

Benlik

– Can İyisever · 07 Mart 2013

Herkes bir dost, arkadaştır kendisi kendinle,
Kimse yalnız değil görünmeyen ben var içinde,
Bazen tartışır, kendi içindeki amansız benliğine,
Umut neşe mutluluk didişir düzeni bozar gönülle,

Ben kendimle sizlerle ne kadar olur söylesem,
Benlik duygularımı yenip ah her şeyi görebilsem,
Hissetmeden içimde her şeyi bir anlayabilsem,
Kendi kişiliğimle aynaya bakıp dersin görebilsem,

İçindeki benlikle dost olursan barışırsın kendinle,
Bitmek bilmeyen kederler devam etmez seninle,
İçinde senden içeri olan sen seni bekliyor sevginle,
Buldun işte rahat yaşam başlıyor kendi benliğine.

İçimde bir benlik var ulaşılmıyor benlikten uzak
Sırtımıza yüklenmiş var ama görülmüyor ufak,
Beni benden etmek ister hep kurmak ister tuzak,
Beni bende etmek ister, düşüremez heba olur tuzak,

Ben gönle koşmak ta gönül ise beni beklemekte,
Kurmuş bütün tuzakları istemeden beni çekmekte,
En ufak ortaya koyduğu fitne ile kurduğu tuzakta,
Doğrulayım dediğim zaman hemen çelme atmakta,

Bir gün olsa da içimden atsam uslanmayan benliği
Ardından koşsam ulaşmasa bana kurtarsam kimliği,
Benlik bende yok deyip yüz sürsem cemali güzelliği,
Huzur makamında yer edinsem bulsam asıl benliği,

Öyle benlik ki bu eğer güçlüysen onu yenersin,
Kendini sevgi ve mutlulukla onu yönlendirirsin,
Unutma sevgilerin varsa sen yaşamaya değersin,
Özgürlük sesini duyurarak gönülden gönle geçersin.